

Hou(d) de bruid!

door

KAI MERCKX

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HOU(D) DE BRUID!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **KAI MERCKX** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2012 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

HET DECOR

Het decor van dit stuk bestaat uit de huiskamer van Willem en Karin. Rechts van het decor bevindt zich de buitendeur van het huis. De “lege” ruimte kan opgevuld worden met bijvoorbeeld een plant. In het midden van het decor bevindt zich de trap naar boven. In de zijkant van de trap bevinden zich twee klapdeurtjes. Onder de trap is dus een ruimte waar Karin en Willem plastic tassen sparen en bijvoorbeeld de chips opbergen. Links naast de trap bevindt zich een kapstok. De keukendeur bevindt zich, een stukje verder, rechts van de buitendeur. Op het toneel staat rechts een klein tafeltje met twee stoelen er rond. En er staat ook een bank met een tafeltje en twee zetels. De bank staat op een manier waardoor, als iemand in de bank zit, met zijn rug naar de deur zit. Aan de linkerkant bevinden zich de badkamerdeur en de tuindeur. De slaapkamer bevindt zich boven en de badkamer beneden. In het linkse deel van het decor zit links de badkamer en rechts de deur om naar de tuin te gaan.

PERSONEN

Willem Knieriem: (33) is getrouwd met Karin. Hij heeft al verschillende blunders op zijn naam staan. Hij heeft de spaarcenten vergokt op internet en hij is vreemdgegaan. Dat laatste weet Karin nog niet. Johan is zijn beste vriend.

Karin Knieriem-Siebel: (32) is getrouwd met Willem. Ze is de blunders van Willem spuugzat en wil een punt achter het huwelijk zetten. Ze gebruikt duidelijke taal en zegt wat ze denkt. Yvon is haar beste vriendin.

Yvon Meesters: (32) is de beste vriendin van Karin. Ze is gevoelig voor dingen uit het verleden en staat als een man achter Karin, tot het moment dat ze denkt dat ze niks meer kan doen.

Johan Verstegen: (34) is de beste vriend van Willem. Johan is een vrije jongen en heeft een open relatie. Hij kijkt niet zo nauw naar met wie hij het bed deelt en dat komt goed uit wanneer Ilona ten tonelen verschijnt.

Ilona Schiggters: (29) is een jonge vlam en de minnares van Willem. Ze komt langs omdat ze verlangt naar Willem en het maakt haar niet uit wie haar daarbij ziet. Ze wordt in alle hoeken en gaten verstopt, zodat niemand haar krijgt te zien. Ze heeft wel oren naar Johan.

Martha Knieriem-Maas: (65) is de moeder van Willem. Ze is getrouwd met Hendrik. Ze is stevig gebouwd en gebruikt duidelijke taal. Ze houdt haar man goed onder de duim.

Hendrik Knieriem: (67) is de vader van Willem. Hij is getrouwd met Martha. Hij is onderdanig en stil. Hij probeert steeds deel te nemen in een conversatie, maar als Martha zegt dat hij moet zwijgen, zwijgt hij onmiddellijk.

Irma Siebel-de Jong: (63) is de moeder van Karin. Ze is getrouwd met Dirk. Irma is een stille vrouw. Als ze haar kans krijgt zal ze meedoen in het gesprek, maar ze zal nooit door iemand heen praten.

Dirk Siebel: (65) is de vader van Karin. Hij is getrouwd met Irma. Dirk

drinkt graag een biertje als iedereen wijn drinkt en omgekeerd. Voor de rest een stille man, maar doe niks verkeers met zijn broeken. Die zijn heilig.

Koerier: komt op het einde van het stuk met een “Bruidsboeket”, kan dubbelrol worden.

1. EEN DOORDEWEEKSE AVOND

WILLEM EN KARIN

(Willem en Karin maken zich op om naar de opera te gaan. ze hebben allebei een geheim voor elkaar)

WILLEM: *(Op met huistelefoon)* ... Nee, ik weet het! Ja, Johan. Ik moet het er met haar over hebben, maar wie zegt dat dat iets gaat opbrengen... Nee, niks is zeker en ja ik weet wat je gaat zeggen: hoop doet leven. Maar dat is een leus die op dit moment niet veel doet, ik wil het echt goed maken. *(Terug af)*

KARIN: *(Op met gsm)*... Nee, ik weet het! Ja, Yvon. Ik moet het hem vertellen, maar ik ben zo bang voor hoe hij gaat reageren. Nee, niks is zeker en ik weet wat je gaat zeggen: hoop doet leven. Maar dat is een leus die op dit moment niet van toepassing is. Ik ben bloednerveus. Ik wil echt van hem scheiden. *(Terug af)*

WILLEM: *(Terug op met huistelefoon)*... een goed moment om het te vertellen? Met kaarslicht denk ik en een etentje... te afgezaagd? Ik weet het niet, dat heeft ze wel altijd leuk gevonden... Ja, ik hoor nu zelf ook dat ik dat met veel twijfel zeg... Maar wat dan? *(Terug af)*

KARIN: *(Op met gsm)*Ik weet niet wat het beste moment is, Yvon. Morgen in ieder geval niet, dan is het onze trouwdag. Misschien moet ik het hem gewoon over de telefoon vertellen als hij aan het werken is... Je hebt gelijk, dat zou schandalig zijn na acht jaar huwelijk. Ik zou het ook niet doen, hoor... het was maar een grapje... ja, het was niet grappig, ik weet het. *(Terug af)*

WILLEM: *(Terug op met huistelefoon)*Vanavond is geen goed moment in ieder geval... nee, we hebben toch die kaarten voor de opera? Ik heb er nooit van gehouden, maar ik doe het voor haar... ze moet echt weten dat ik het goed met haar meen en dat ik het graag terug goed wil hebben... geforceerd?... daar moet ik voor oppassen, inderdaad... maar wie niet waagt, niet wint... Nee, ik weet het, Johan... Nee, morgen is ook geen optie. Dan is het onze trouwdag. *(Terug af)*

KARIN: *(Terug op met gsm)* Ik moet je er op een ander moment nog eens over spreken, Yvon. We moeten zo weg... naar de opera. Dat heb ik je toch verteld? Ik hou er niet zo van, maar ik geloof dat Willem het leuk vindt... ja, ik doe dit meer voor hem... het kan misschien het laatste zijn... ja, ik spreek je snel! Groetjes! *(Legt gsm weg)*

WILLEM: *(Komt op terwijl hij een stropdas strikt)* Druk aan het

telefoneren?

KARIN: Ja, dat was Yvon. Om morgen af te spreken tijdens de lunch.

WILLEM: Oh, gezellig! Waar ga je lunchen?

KARIN: Weten we nog niet, we moeten nog even kijken. Ben je klaar?
We moeten opschieten.

WILLEM: Ja, ik ben klaar. We moeten maar eens gaan, anders missen we het eerste gedeelte.

KARIN: En je moet daar ook nog een parkeerplaats zoeken, dat duurt eeuwen.

WILLEM: ÍK rij, hoor.

KARIN: Ja, dat weet ik.

WILLEM: ... ik bedoel dat het dan geen eeuwen duurt, voordat we een parkeerplaats hebben. IK kan namelijk WEL voor- en achteruit inparkeren.

KARINE: En bedankt!

WILLEM: *(Staat bij de deur)* Kom, schiet op.

KARIN: Ja, ik wacht op jou! *(Willem opent de deur en Karin loopt achter hem aan naar buiten)*

BLACK OUT

EEN PAAR UUR LATER

WILLEM: *(Doet de deur open en gooit sleutels in de fruitschaal)* Ik ben blij dat ik thuis ben.

KARIN: Ik ook. Niet je sleutels in de fruitschaal gooien! Dan gaat het fruit naar metaal smaken. *(Haalt de sleutels uit de fruitschaal)*

WILLEM: Sorry, hoor! *(Gaat in de bank zitten)* Ik heb nog wel zin een glaasje wijn.

KARIN: Ja, lekker. *(Loopt de keuken in en komt terug met een fles wijn en twee glazen op een dienblad)*

WILLEM: Ik vond de vorige opera die we hebben gezien beter dan deze.

KARIN: Nee, vind ik niet. In deze opera zat meer emotie... maar misschien vond je hem daarom wel minder. Ik heb er van genoten.

WILLEM: En daar gaat het tenslotte om. We moesten wel lang lopen naar de auto, ik voel mijn benen niet meer.

KARIN: Je had wél gelijk over die parkeerplaats. Het duurde geen eeuwen voor je er een gevonden had, maar we moesten wel tien minuten lopen. Misschien moet je het joggen eens terug oppakken?

WILLEM: Misschien moet ik dat maar eens doen, ja... volgend seizoen.

Nu is het te slecht weer.

KARIN: Van uitstel komt afstel.

WILLEM: Als je iets wilt ondernemen, moet je het snel doen.

KARIN: Ja...

WILLEM: (*Even stil*) Gaat het nog wel goed tussen ons?

KARIN: Hoe bedoel je?

WILLEM: Volgens mij irriteer je je wel eens aan mij.

KARIN: Ergeren.

WILLEM: Wat?

KARIN: Je ergert je en iets is irritant.

WILLEM: Ja, ja... volgens mij erger je je wel eens aan mij.

KARIN: Ja, dat zal ik niet ontkennen. Maar jij toch ook aan mij? Dat komt in de beste huwelijken voor.

WILLEM: Ja?

KARIN: Natuurlijk! Gaat prima tussen ons. We hebben een volkomen normaal huwelijk, Willem.

WILLEM: Waarom zeg je dan bijvoorbeeld nooit 'schatje' of 'lieverd', maar 'Willem' aan het einde van je vorige zin.

KARIN: Oh... geen idee. Zo heb ik je eigenlijk nooit genoemd.

WILLEM: Dat bedoel ik dus. Als je elkaar echt leuk vindt, dan geef je elkaar koosnaampjes.

KARIN: Nu niet op alle slakken zout gaan leggen.

WILLEM: Nee, echt waar.

KARIN: Wat voor koosnaampjes dan?

WILLEM: Weet ik veel... euh... liefje, schatje, popje, scheetje, moppie, kanjer...

KARIN: ... kanjer?

WILLEM: ... snoes...

KARIN: ... voor jou?

WILLEM: ... lieve schat, druifje, konijntje, er zijn er zoveel! Ik heb voor jou toch ook een koosnaampje?

KARIN: Wat dan? "Neem-je-nog-een-biertje-voor-me-mee"?

WILLEM: Nee, ik zeg vaak genoeg liefje tegen jou, of schatje of lieverd.

KARIN: Lekker origineel (!)

WILLEM: Maar jij doet dat niet.

KARIN: Maar waarom moet dat? Ik ga toch niet minder van je houden als je me geen koosnaampje geeft? Integendeel, ik zou het als een afknapper kunnen opvatten. "Druifje", alleen de gedachte al... blegh.

WILLEM: Ik vind dat wel belangrijk.

KARIN: En daar is helemaal niks op tegen, maar ik doe dat gewoon

niet. Dat ligt niet in mijn aard.

WILLEM: Dat heb ik wel door na zeven jaar huwelijk.

KARIN: Acht!

WILLEM: Acht?

KARIN: Ga je nou een jaar huwelijk ontkennen?

WILLEM: Ik niet! Jij telt er een jaar bij op!

KARIN: Helemaal niet! Ik weet het zeker. Morgen zijn we acht jaar getrouwd.

WILLEM: Zeven jaar. We zijn morgen zeven jaar getrouwd.

KARIN: Willem, je gaat me niet pushen om ons trouwboekje erbij te halen, hè?

WILLEM: Dat zou dan alleen maar zijn omdat je zelf twijfelt. Ik weet namelijk zeker dat we morgen zeven jaar getrouwd zijn, Karin.

KARIN: AHA!

WILLEM: Wat?

KARIN: Karin! Je zei "Karin".

WILLEM: Zo heet je toch ook?

KARIN: Je gebruikte geen koosnaampje.

WILLEM: Dat hoeft toch niet altijd?

KARIN: Wat zijn daar dan de voorwaarden voor? Die zou ik dan wel eens willen weten.

WILLEM: Gewoon... op een fijn moment. Ik heb nu discussie met mijn vrouw over hoeveel jaar we getrouwd zijn, niet echt een fijn moment. Want ik weet zeker dat het er zeven zijn.

KARIN: Ja, ja...

WILLEM: Schatje, kom op.

KARIN: Nee, nee, nu werkt het niet meer. Nu zeg je het alleen maar voor jezelf, om het te corrigeren.

WILLEM: Dat is niet waar!

KARIN: Ga het nou maar zitten ontkennen, maar het werkt toch niet. En ik loop nu naar boven om mijn trouwboekje. *(Staat op en loopt richting trap)*

WILLEM: Ons!

KARIN: *(Loopt trap op)*

WILLEM: *(Kijkt of ze weg is en neemt de huistelefoon)* Johan? Met Willem... ik weet het niet goed, hoe het nu gaat... ik dacht dat het wel wat verbeterd zou zijn als we naar de opera waren geweest, maar er zit nog niet echt schot in de zaak... helemaal niet! We hebben zelfs discussie over hoeveel jaar we morgen getrouwd zijn... dank je wel... ja, zeg dat wel... enorm pijnlijk, ze is nu ons trouwboekje aan het zoeken... ik moet gewoon zo snel mogelijk goed maken dat ik ons

spaargeld heb vergokt... het is de zoveelste fout dat weet ik, daar
hoef je me niet op te wijzen... bloemen? Nee, man... etentje bij
kaarslicht vind je afgezaagd, maar je zou wel met bloemen
aankomen? Trouwens, al kwam ik met een heel bloemenveld, het is
nooit genoeg om dit goed te maken ... WAT moet ik doen!? Nee, dat
lukt nooit... *(Hooft boven een deur dicht slaan)* Oh, ik ga ophangen...
nee, de telefoon! *(Legt telefoon weer weg en neemt zijn glas wijn)*

KARIN: We zullen het snel weten!

WILLEM: Je hebt het dus gevonden?

KARIN: Ja! Kijk, hier staat het... huh!?

WILLEM: Ik heb gelijk zeker?

KARIN: Nee... we zijn helemaal niet getrouwd.

WILLEM: Wat? Hoe kan dat nou, laat eens zien. Hoezo?

KARIN: *(Geeft het trouwboekje)*

WILLEM: Wat? Ik zie niks bijzonders, hoor.

KARIN: Kijk dan, hier!

WILLEM: Wilfred?

KARIN: Ik ben getrouwd met Wilfred en niet met Willem... niet met jou.

WILLEM: Hoe kan dat nou!?

KARIN: Toch is het zo... het staat er.

WILLEM: Ja, dat zie ik ook wel!

KARIN: Nou dan!

WILLEM: *(Stamelt)* Maar... wie... wo... d... vie... ooh! Ik heb een dag
Wilfred geheten en ik weet het niet eens!

KARIN: Hoe kan dit nou?

WILLEM: Wat moeten we nu doen? We denken al zeven jaar lang dat
we met elkaar getrouwd zijn...

KARIN: *(onderbreekt Willem)* Acht!

WILLEM: ... en dat is niet waar! Zou dat ook op de felicitatiekaartjes
staan?

KARIN: Nee, joh! De familie kent ons.

WILLEM: Ik ga even kijken. Die hebben we nog liggen, toch?

KARIN: We hebben alles nog van ons huwelijk... Of ja... *(kijkt in het
trouwboekje)* Het huwelijk tussen mij en Wilfred.

WILLEM: *(Staat op en rent naar boven)*

KARIN: *(Kijkt of Willem boven is en neemt dan de telefoon)* Je raadt
nooit wat er net is voorgevallen! ... nee, veel beter! We zijn er achter
gekomen dat we niet getrouwd zijn... ja, inderdaad! LACHT. Nu is het
voor mij veel gemakkelijker om te zeggen dat het beter is dat we uit
elkaar gaan... daarom! Ik ben getrouwd met ene Wilfred en niet met
Willem... als ik wist dat het zo simpel was, dan had ik het al veel

eerder opgezocht!... Hij dacht zelfs dat we morgen zeven jaar getrouwd zijn, in plaats van acht!... Nee, nog niks doorvertellen, Yvon... je moet nog even zwijgen. Ik moet het eerst zelf aan Willem vertellen... daarna kijken we wel... hij is nu boven aan het controleren of er ook 'Wilfred' op de felicitatiekaartjes staat... ja, dat zei ik dus ook! *(Hooft boven een deur slaan)* Oh, ik ga ophangen, Yvon!... Ja, dat zou ik beter doen... spreek je snel! *(Legt de telefoon weg en neemt haar glas wijn alsof er niks gebeurd is)*

WILLEM: *(Komt terug beneden met kaartjes)* Kijk, ik heb ze even meegenomen! Het is een wonder, ik dacht dat we die hadden weggegooid!

KARIN: Ik zei toch dat we ze nog hadden? Helaas bewaar jij alles.

WILLEM: Even kijken of hier ook 'Wilfred' in staat. *(Bekijkt een aantal kaarten)* Ja! Hier heb ik er 1! Hoe kan het! 'Wilfred en Karin'.

KARIN: *(Bekijkt de kaart en is verrast)* Oh ja... goh, wat raar.

WILLEM: Raar dat dat er überhaupt in staat, bedoel je! Van je familie moet je het hebben!

KARIN: *(Bekijkt de kaart nog eens)* Hij is van mijn vader en moeder.

WILLEM: *(Verbaasd)* Jouw vader en moeder weten niet dat ik Willem heet?

KARIN: *(Bekijkt het handschrift)* Jawel... althans mijn moeder, maar dit is het handschrift van mijn vader.

WILLEM: En hij schrijft 'Wilfred'?

KARIN: Zo noemt hij je toch al jaren? Dat weet je toch? Hij werd in de oorlog verraadden door ene Willem. Sindsdien krijgt hij die naam niet meer over zijn lippen.

WILLEM: Hij kon mijn naam toch ook verbasteren naar William? Of Wim, Wigbert, Winfred, Wilbrand, Wilco, Winimar, Wilfried, Wijbrand, voor mijn part Willibrord. *(Neemt het trouwboekje en kijkt er nog eens in)* Waarom hebben we dat niet gezien toen? Ik voel me er echt niet goed door.

KARIN: We zullen gaan slapen, oké?

WILLEM: Oh, je bedoelt...

KARIN: Ik bedoel, slapen... slapen, ogen dicht, dromen. Ik ben bekaf.

WILLEM: *(staart voor zich uit)* Het ergste moet nog komen.

KARIN: Wat dan?

WILLEM: We moeten het morgen aan onze ouders vertellen.

KARIN: Hè...? Op onze trouwdag? Moet dat? We kunnen het toch gewoon zo laten. Geen haan die er naar kraait. Niemand weet het! Zij denken nog steeds dat we getrouwd zijn.

WILLEM: Nee, we moeten het ze vertellen. Het zou niet eerlijk zijn

tegenover hun om zoiets te verzwijgen.

KARIN: Dat is het wel! Mijn moeder mag het niet weten, hoor. Ik zal ze weer aan horen komen... “zie je wel dat het niks is geworden, het heeft nog lang geduurd” zal ze zeggen.

WILLEM: Je gaat het toch niet verzwijgen omdat je moeder dat dan zegt?

KARIN: Jawel! Dat is een hele goede reden lijkt mij.

WILLEM: Mij niet. Morgen lichten we ze alle vier in.

KARIN: Jij dramt toch je zin weer door.

WILLEM: Als je het maar weet... zeg, het gaat hier over onze ouders hoor!

KARIN: Ja ja, prima, prima... ga lekker je gang. Ik ga slapen.

WILLEM: Ik ook.

KARIN: Nee, jij niet... Jij moet eerst nog even opruimen hier. Die glazen lopen echt niet vanzelf naar de keuken. Ik zie je zo wel. (*Loopt naar boven*)

WILLEM: (*Wil de glazen opruimen*) Dat doe ik morgen wel. (*neemt de laptop op schoot, klapt hem open gaat nog wat computeren*)

BLACK OUT

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto